

Sinds 1 april 2007 zijn Ronald en Karin samen eigenaar van de zaak.

NUVO-bestuurslid:

Ronald Renaud

In het rondje langs bestuursleden gaat Oculus deze keer naar Lelystad, waar Ronald Renaud samen met zijn echtgenote Karin Da Deppo zijn winkel drijft. Ronald (46) is een van de vier NUVO-bestuursleden namens Segment 1 en bezig aan zijn derde termijn als bestuurder.

“Het zou me een groot goed zijn als de instroom van nieuw talent groeit.”

Een ander beroep dan opticien? Nee, daar heeft Ronald Renaud (geboren in Amsterdam, getogen in Lelystad) eigenlijk nooit serieus over nagedacht. “Ik was 15 en zat op de middenschool. Dat was in die tijd een idealistisch experiment van de politiek. Alle leerlingen, van mavo tot gymnasium, zouden tussen 12 en 16 jaar naar dezelfde, brede school gaan. Vooral voor kinderen uit lagere sociale klassen zou het goed zijn als ze meer tijd kregen voor hun algemene ontwikkeling en zich op konden trekken aan leerlingen met een hoger niveau. Ik heb er een prima schooltijd gehad en vind het nog altijd jammer dat het experiment is doodgebloed. Maar goed, ik zat dus op die school en we kregen uren ingeroosterd voor beroepskeuzevoorlichting. Zo gingen we naar een beroepenmanifestatie in de Jaarbeurs in Utrecht. Daar had de Christiaan Huygensschool een stand. Het optiekvak leek me wel wat en de school bood de mogelijkheid van een snuffelstage bij Brilmij in Lelystad. Dat smaakte naar meer en zo besloot ik opticien te worden.”

Stage

In 1990 toog de bijna-achttienjarige Ronald naar Rotterdam voor zijn fulltime optiekopleiding. “In het vierde schooljaar ging ik stage lopen bij Nederveen Optiek in mijn woonplaats Lelystad. Toen ik eenmaal mijn diploma had, was het jammer genoeg ook voor de stage einde verhaal. Nederveen had op dat moment helaas geen vacature. Omdat er elders in Lelystad evenmin werk in de optiek was, ging Ronald bij Federmann in Haarlem aan de slag. “Aanvankelijk reisde ik op en neer vanuit Lelystad, maar dat was niet te doen. Dus ben ik op een gegeven moment ook naar Haarlem verhuisd.”

Aruba

Na een kleine vijf jaar Federmann en een kort intermezzo bij een leverancier vertrok Ronald voor een jaar naar Aruba om daar als opticien te gaan werken. “Een geweldige ervaring die ik iedereen kan aanraden. Werken in een andere cultuur vraagt wel wat aanpassing maar maakt je leven rijker. Veel dingen die je in Nederland als vanzelfsprekend beschouwt blijken dat helemaal niet te zijn. Als werknemer heb je in Nederland relatief veel

autonomie. In het algemeen gaat het er in het buitenland veel hiërarchischer aan toe. Wat dat betreft is Nederland wel vrij uniek, denk ik.”

Deeltijd

Waarom dan toch weer terug naar Lelystad? “Ik wilde na mijn mbo ook mijn hbo-diploma optometrie halen”, antwoordt Ronald. “Maar de deeltijdopleiding zou worden opgeheven en ik wilde die laatste kans aangrijpen. Ik ben overigens blij dat de Hogeschool Utrecht nu serieus overweegt de deeltijdopleiding weer in ere te herstellen – als ze het financiële plaatje rond krijgen tenminste. De NUVO heeft zich daarvoor ook nog hard gemaakt. Voor veel vakgenoten die naast hun werk willen studeren is dat een uitkomst.”

Lelycentre

Na zijn tropenjaar keerde Ronald in 2001 terug op het nest bij zijn vroegere stageadres. Als optometrist in wording, maar vooral ook als beoogd opvolger. “Winkelcentrum Lelycentre dateert van 1967 en Nederveen zat er al vanaf het prille begin. Eerlijk gezegd zie je dat er ook wel een beetje aan af. Wij winkeliers klagen regelmatig, maar de verhuurder is nogal zuinig aangelegd.” Intussen was er iets moois opgebloeid tussen de jonge opticien en een vertegenwoordigster die regelmatig met haar Metzlermonturencollectie langskwam in de winkel. “En sinds 1 april 2007 zijn Karin en ik samen eigenaar van de zaak.” Een pappen-mammawinkel dus? “Dat heeft een beetje een denigrerende bijklank, maar in feite klopt dat wel ja. Dat wil zeggen in die zin, dat we een heel persoonlijke band met onze klanten hebben. De meeste klanten kennen we.” Die klanten zijn er vandaag genoeg, net als vertegenwoordigers trouwens met monturen om je vingers bij af te likken. De zaak heeft veel plezier van Karins verleden aan die kant: “Zij is verantwoordelijk voor de inkoop. Ze weet van beide kanten hoe het werkt.” Karin en Ronald zijn de trotse ouders van drie kinderen. Ziet Ronald ooit hun kinderen in de zaak werken? “Geen idee. De oudste is pas tien, en die zie ik het niet doen. Mij maakt het niet uit welk beroep ze kiezen. Als ze maar gelukkig worden.”

**“We moeten
harder
werken aan
het bekend
maken van
ons mooie
beroep.”**

Keuzes

Ronald vindt Lelystad geen gemakkelijke gemeente om een zaak te runnen. “Het gemiddelde inkomen is hier lager dan in de rest van Nederland. De groep die bovenmodaal verdient is relatief klein. Maar ondernemen is keuzes maken. Je kunt je niet op alle doelgroepen richten. Als zelfstandige kom je eigenlijk automatisch in het hogere segment terecht. Dus wij richten ons op die beter verdienende bovenlaag, ook al is die doelgroep dan wat kleiner. In het lagere segment hebben we niets te zoeken. Dat laten we aan de ketens. We verdienen er een goede boterham mee, al denk ik dat hij iets dikker belegd zou zijn als deze zelfde winkel in een andere stad zou staan.”

NUVO

Ronalds voorganger en mentor Jan Nederveen was sinds 1988 eigenaar van de zaak aan de Grutterswal. Nederveen was al die tijd lid van de NUVO, en toen Ronald in 2007 de zaak overnam was het voor hem vanzelfsprekend dat lidmaatschap voort te zetten. Sterker nog: een jaar later was hij bestuurder. “In 2008 werd net de verdeling in segmenten ingevoerd. Ik was bij de eerste ALV als zelfstandig ondernemer en werd in het bestuur gekozen. Inmiddels zijn we alweer elf jaar verder. Wat me opvalt: de NUVO, de OVN en de ANVC – ik ben lid van alle drie – zitten samen in een prachtig Optiekcentrum, maar de samenwerking kan beter. We moeten minder tegen en wat meer mét elkaar optrekken. Die tegenstellingen, gebaseerd op wantrouwen, zijn zo langzamerhand wel achterhaald. Ze doen geen recht aan de

ontwikkelingen in ons vak, waar de overlap tussen onze beroepen alleen maar groter wordt dan die al was. Ook in onze verstandhouding met het NOG kunnen we nog veel meer investeren.”

Instroom

Wat wil Ronald bereiken als bestuurder van de NUVO? “Het zou me een groot goed zijn als de instroom van nieuw talent groeit. Zowel kwantitatief als kwalitatief. Ons bereiken signalen dat het steeds moeilijker wordt om goede mensen te werven. Daarmee bedoel ik: een goede opticien die het vak verstaat, die past bij een winkel in het hogere segment en ook nog de juiste omgangsvormen heeft voor dit soort klanten. Wij hebben een personeelsreglement waarin wat gedragsregels staan. Bijvoorbeeld over omgangsvormen, maar ook over zichtbare piercings, tatoeages en kleding. Ik heb hier ooit een leerling-opticien gehad die verscheen op vieze oude gypsen. Hij kwam nog veel te laat ook. Je staat soms verbaasd wat er komt solliciteren.” Ronald vindt dat ook de branche de hand in eigen boezem moet steken: “We moeten harder werken aan het bekend maken van ons mooie beroep. Het tekort aan personeel zorgt er ook voor dat de loonkosten stijgen. Meer instroom zou daar een gunstig effect op hebben.” Waar staat de NUVO over vijf jaar, Ronald? “Dan zijn we in elk geval nog sterker dan nu. En ik hoop dat zelfstandige opticiens dan gestopt zijn met het Calimero-denken. Ga uit van je eigen kracht en visie en dan biedt klein(er) zijn je juist heel veel mogelijkheden. Of ik tegen die tijd nog bestuurder ben? De tijd zal het leren.”

Tekst: Theo Peeters Fotografie: Emile Waagenaar

Ronald: "Lelystad is geen gemakkelijke gemeente om een zaak te runnen."

Er zijn vaak vertegenwoordigers in de winkel, zoals hier Annemieke Diepeveen van Optical Agency.

Karin is verantwoordelijk voor de inkoop.